

Міністерство освіти і науки України

**Національний університет
харчових технологій**

**81 Міжнародна
наукова конференція
молодих учених,
аспірантів і студентів**

**"Наукові здобутки молоді -
вирішенню проблем харчування
людства у ХХІ столітті"**

23-24 квітня 2015 р.

Частина 4

Київ НУХТ 2015

Матеріали 81 міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів “Наукові здобутки молоді – вирішенню проблем харчування людства у XXI столітті”, 23–24 квітня 2015 р. – К.: НУХТ, 2015 р. – Ч.4. – 470 с.

Видання містить програму і матеріали 81 міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів.

Розглянуто проблеми удосконалення існуючих та створення нових енерго- та ресурсоощадних технологій для виробництва харчових продуктів на основі сучасних фізико-хімічних методів, використання нетрадиційної сировини, новітнього технологічного та енергозберігаючого обладнання, підвищення ефективності діяльності підприємств, а також результати науково-дослідних робіт студентів з метою підвищення якості підготовки майбутніх фахівців харчової промисловості.

Розраховано на молодих науковців і дослідників, які займаються означеними проблемами у харчовій промисловості.

Рекомендовано вченою радою НУХТ
Протокол № 9 від «26» березня 2015 р.

Науковий комітет

Голова:

Анатолій Українець, д.т.н., проф., Україна

Заступники голови:

Тетяна Мостенська, д.е.н., проф., Україна

Володимир Зав'ялов, д.т.н., проф., Україна

Александр Мамцев, д.б.н., проф., Росія

Анатолій Ладанюк, д.т.н., проф., Україна

Анатолій Сайганов, д.е.н., проф., Беларусь

Анатолій Заїнчковський, д.е.н., проф., Україна

Анна Грищенко, к.т.н., доц., Україна

Анджей Ковальські, д-р, проф, Польща

Валерій Мирончук, д.т.н., проф., Україна

Влад Вінату, Румунія

Владімір Поздняков, к.т.н., доц., Беларусь

Віктор Доценко, д.т.н., проф., Україна

Володимир Ковбаса, д.т.н., проф., Україна

Галина Поліщук, д.т.н, доцент, Україна

Галина Сімахіна, д.т.н., проф., Україна

Галина Чередніченко, к.пед.н., доц., Україна

Думітру Мнеріе, д-р, проф., Румунія

Денис Яшин, к.т.н., доц., Росія

Євген Штефан, д.т.н., проф., Україна

Єлизавета Костенко, д.хім.н., проф., Україна

Ігор Ельперін, к.т.н., проф., Україна

Ігор Кірік, к.т.н., доц., Беларусь

Гнрід Бауман, д-р, проф., Хорватія

Інгріда Грієсієне, Литва

Карел Магер, Німеччина

Крістіна Попович, к.т.н., доц., Молдова

Марк Шамцян, к.б.н., доц., Росія

Михайло Арич, Україна

Надія Левицька, д.і.н, проф., Україна

Нусрат Курбанов, к.т.н., доц., Азербайджан

Олександр Серьогін, д.т.н., проф., Україна

Олексій Губеня, к.т.н., доц., Україна

Олена Сологуб, д.е.н., проф., Україна

Ольга Петухова, д.е.н., проф., Україна

Паскаль Дупьо, д-р, проф., Франція

Петро Шиян, д.т.н., проф., Україна

Світлана Гуткевич, д.е.н., проф., Україна

Сергій Валюта, д.т.н., проф., Україна

Сергій Василенко, д.т.н., проф., Україна

Станка Дамянова, д-р, доц., Болгарія

Стефанов Стефан, д-р, проф., Болгарія

Тамара Говорушко, д.е.н., проф., Україна

Тетяна Пирог, д.б.н., проф., Україна

Томаш Бернат, д-р, проф, Польща

Хуб Лелівелд, Нідерланди

Цветан Янакієв, Болгарія

Зміст

4. Українознавство	6
24.1 Історія України	6
24.2 Культурологія	24
24.3 Українська мова	39
25. Філософія і соціально-політичні науки	56
25.1 Соціологія	56
25.2 Філософія	133
25.3 Правознавство	224
26. Іноземні мови	257
26.1 Англійська мова професійного спрямування	257
26.2 Ділова англійська мова та міжнародна комунікація	330
26.3 Німецька мова	426
26.5 Французька мова	460

41. Мілітарна природа суспільства Стародавнього Риму

Анна Лісна, Вадим Жук

Національний університет харчових технологій

Вступ. Мілітаризм це державна ідеологія, направлена на виправдання політики постійного нарощування військової сили держави і, одночасно з цим, допустимості використання військової сили при вирішенні міжнародних і внутрішніх конфліктів.

Результати. Мілітаризму властива гонка озброєнь, зростання військових витрат бюджету держави, нарощування військової присутності з політичними цілями за кордоном, військове силове втручання в справи інших суверенних держав (як з боку держав-агресорів, так і з боку агресивних військово-політичних блоків), посилення впливу військово-промислового комплексу в економіці країни і її зовнішній і внутрішній політиці, і, частіше, як наслідок всього цього - наростання ознак внутрішньої економічної кризи, що виражається в збагаченні привілейованої військово-політичної еліти країни, а також у виснаженні бюджетних ресурсів самої мілітаристичної держави, падінні внутрішньо-економічних її показників, особливо життєвого рівня основної маси населення, відставання держави в області соціальної сфери, особливо в частині загальнодоступної освіти і охорони здоров'я.

Мілітаризм є багатоплановим соціально-політичним явищем і визначається як ідеологія і політика активного нарощування та систематичного використання воєнної сили держави; це домінування військових та воєнізованих органів та інститутів в державній та суспільній сферах відносин.

Короткий огляд історії становлення і розвитку мілітаризму показав, що у античні часи основним знаряддям мілітаризму були рабовласницькі армії, які грали провідну роль у боротьбі за владу та виступали основою системи соціального пригноблення та навіть мілітаристського виховання. У вихованні майбутніх вояків домінували сила, жорстокість, готовність до бою у будь-який час, почуття самопожертви. Римські імператори Гай Юлій Цезар, Калігула та інші пишались військовою звитягою та здобутками у справі боротьби за велич Риму.

Стародавній Рим не відрізнявся високим мистецтвом, хоча ремесла і архітектура були там розвинені. Його релігія і філософія цілком спиралася на елліністичний світогляд. Римляни практично нічого нового не привнесли у світову культуру в духовному сенсі цього слова. Але Стародавній Рим займає одну з ключових позицій в історії Стародавнього світу, і основу цього склали його потужна

державність і його завойовницькі походи. Все це спиралось на потужну армію і залізну дисципліну.

Висновки. Світ знав багатьох великих полководців, які створювали імперії, але ці імперії жили тільки разом зі своїми творцями і вмирали разом з ними (так, наприклад, розвалилася імперія Олександра Македонського). І тільки Рим створив налагоджену бойову машину, яка здавалося, не залежить від зовнішніх факторів. Римські солдати не були сильнішими і сміливішими від інших солдатів, їх полководці не були більш талановитими, але структура армії, її дисципліна і забезпечення допомагали перемогти їм будь-якого супротивника. Історія Стародавнього Риму - це історія війн і безперервних завоювань. Римляни програвали битви, але завжди вигравали війни. Римська армія стала прикладом для багатьох поколінь полководців і солдатів.

Література

1. *Бадак А. Я., Войнич И. Е., Волчек Н. М. и др. «История Древнего мира: Древний Рим».* - Минск: Харвест, 1998. - 800 с.
2. *Зелинский Ф. Ф. Римская республика.* - М.: Алетейя, 2002. - 448 с.
3. *Маркс Э., Тинджей Г. Римляне.* - М.: Росмен, 1994. - 96 с.
4. *Момзен Г. «История Рима».* - СПб.: 1993.
5. *Покровский М, М. Военное дело у римлян во времена Цезаря.* - М.: 1993.